SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

TOWARZYSTWA GIMNASTYCZNEGO

„SOKÓŁ“

WE LWOWIE

za rok 1889/90.

WE LWOWIE.
NAKŁADEM TOWARZYSTWA.
Z I. Związkowej drukarni we Lwowie.
1890.

SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

TOWARZYSTWA GIMNASTYCZNEGO

„SOKÓŁ"

WE LWOWIE

za rok 1889/90.

WE LWOWIE.
NAKŁADEM TOWARZYSTWA.
Z I Związkowej drukarni we Lwowie.
1890.

Walne Zgromadzenie!

Uchwałą z d. 15. kwietnia 1889 zostali powołani do zarządzenia sprawami naszego towarzystwa: jako prezes: Dr. Krówczyński Żegota, jako wiceprezes: Dr. Dziędzielewicz Antoni; jako wydziałowi: Bieńkowski Feliks, Dr. Czarnik Kazimierz, Fiszer Ksawery, Gąsiorowski Ferdynand, Dr. Heppe Tadeusz, Kaczorowski Antoni, Lang Justyn, Latour Jan, Dr. Łuczkiewicz Kazimierz, Dr. Pawlikowski Kazimierz, Targoński Paulin, Dr. Żuliński Józef; jako zastępcy wydziałowych: Barański Frańciszek, Friedrich Edward, Kulczycki Władysław, Weigle Adam; jako rewidenci: Dr. Goldmann Bernard, Włoszyński Ferdynand.

Wybrany Wydział ukonstytuował się na najbliższem posiedzeniu i poruczył funkcyą dyrektora — Dr. Czarnikowi, jego zastępcy — Fiszerowi, sekretarza — Latourowi, jego zastępcy — Kulczyckiemu, skarbnika — Targońskiemu, jego zastępcy: Gąsiorowskiemu, gospodarza — Dr. Pawlikowskiemu, jego zastępcy — Friedrichowi, administratora „Przewodnika gimnastycznego" — Dr. Heppemu, jego zastępcy — Weigemu, bibliotekarza — Bieńkowskiemu, jego zastępcy — Barańskiemu.

Ponieważ wybrany Wydział wprawdzie nie formalną uchwałą, lecz dyskusyą Walnego Zgromadzenia miał sobie wskazanych kilka specyalnych czynności, przeto uważamy za obowiązek przedewszystkiem wykazać, jak z takowych się wywiązał.

I. Co do pomnożenia liczby nauczycieli egzaminowanych tak wielce pożądanych w interesie tak Sokoła lwowskiego i jego oddziałów, jak racyonalnéj i umiejętnéj nauki gimnastyki w całym naszym kraju, to przedewszystkiem miło nam zaznaczyć, że członkowie naszego grona

nauczycielskiego — pp. Janikowski Władysław, Kwiatkowski Romuald, Nowicki Wilhelm i Usiekniewicz Kazimierz poddali się z bardzo dobrym skutkiem egzaminowi przed Komisyą rządową i że ostatni z nich powołany został na téj podstawie na posadę naczelnika Sokoła wadowickiego, który, nie wątpimy, pozyskał w nim bardzo pożyteczną dźwignię swego wzrostu i rozwoju.

Nie możemy dalej wątpić, że ze studentów otworzonego u nas w ubiegłym roku kursu nauczycielskiego pewna liczba podda się z korzyścią egzaminowi tém chętniéj, że sygnalizowany dziennikami zamiar p. ministra oświaty wprowadzenia w szkołach obowiązkowéj nauki gimnastyki nastręczy wielu młodym ludziom sposobność polepszenia sobie egzystencyi. Chwila zrealizowania powyższego zamiaru będzie téż najstosowniejszą do przyczynienia się z jéj strony do utrzymywania — dalszego a może nawet stałego kursu nauczycielskiego.

Według dzisiejszego stanu rzeczy jest on możliwy tylko przy znanéj ofiarności lwowskiéj Rady miejskiéj, któréj za dalszą subwencyą na rok bieżący na podtrzymanie kursu nauczycielskiego, należy się z naszéj strony pełna wdzięczność, i przy niezmienionéj bezinteresowności lekarzy pp. prof. Dr. Kadyi'ego i prof. Dr. Szpilmana, którzy obok prezesa dr. Krówczyńskiego podjęli się teoretycznéj części nauki i którym z całą przyjemnością wyrażamy podziękę za ich obywatelskie usługi około rozwoju naszego sokolstwa.

II. Zakupno sąsiedniéj realności zapowiadało z początku bardzo pomyślny dla nas obrót i kilku członków Wydziału oświadczyło nawet gotowość dopomódz towarzystwu materyalnie do pokrycia ceny kupna, atoli wygórowane żądania właścicieli téj realności zmusiły nas zerwać dalsze układy.

III. Kurs szermierki, jakkolwiek bez zaprzeczenia ważny i potrzebny do całokształtu ćwiczeń gimnastycznych, natrafia niestety na przeszkody natury technicznéj a jeszcze bardziéj finansowéj; zresztą gdy wybrana w tym celu ko-

misya nie zdołała jeszcze zebrać potrzebnych dat, nie możemy przesądzać decyzyi mającego po nas nastąpić zarządu.

IV. Młodzieży akademickiéj pragniemy — we własnem jej interesie — jak najwięcéj mieć w Sokole, i jeżeli mimo ulg, jakie ustępujący Wydział przyznał w odezwie do stowarzyszeń akademickich, zapisało się po koniec r. 1889 do towarzystwa razem 32 słuchaczy prawa, filozofii, politechniki i weterynaryi, to nie pozostaje nam nic innego, jak odnieść się tak do tych naszych młodych druhów, jak w ogóle do wszystkich członków Sokoła i do naszego dziennikarstwa, aby nie ustawali w nawoływaniu młodzieży do szukania téj równowagi władz umysłowych i fizycznych jaką — zwłaszcza w naszym wieku nerwów — dają jedynie ćwiczenia gimnastyczne.

V. Poruczone sobie wzięcie pod rozwagę, czyby nie należało urządzić wycieczkę do Pesztu z okazyi mającego się tamże odbyć w d. 5. maja 1889. poświęcenia sztandaru stowarzyszenia Polaków, uznał Wydział za właściwe załatwić wysłaniem pisma zastosowanego do uroczystości z prożbą o wbicie w imieniu Sokoła gwoździa w drzewce sztandaru.

Jak poprzedni, tak i ustępujący dziś Wydział uważał zawsze jako kierującą zasadę swoich czynności rozbudzanie poczucia potrzeby gimnastyki w najszerszych warstwach społeczeństwa. Poczucie to musi z natury rzeczy spowodować wzrost i rozwój towarzystw gimnastycznych już istniejących i zakładanie nowych. Do tego też celu zmierzały wszystkie czynności ustępującego Wydziału, czynności doznające silnego i wymownego poparcia ze strony naszego dziennikarstwa i ludzi dobrej woli. W ogóle musimy zaznaczyć z prawdziwą radością, że ilekroć zdarzyło się nam — a zdarzało się bardzo często — szukać pomocy lub poparcia u prywatnych osób, u publicznych instytucyi lub urzędów, spotykaliśmy się z tą uprzejmością

i gotowością, jaka tylko towarzystwom prawdziwie potrzebnym i użytecznym dostaje się w udziale.

Nie mniejsza sympatya towarzyszyła urządzanym przez Wydział publicznym występom towarzystwa, a tak publiczne ćwiczenia członków w 22-letnią rocznicę istnienia towarzystwa i późniejsze urządzone w celu uczczenia goszczących we Lwowie delegatów Kółek włościańskich, jak ćwiczenia członków grona nauczycielskiego, któremi zainaugurowaliśmy rozpoczęcie bieżącego roku szkolnego, jak daléj wycieczki nasze: do Tarnowa i do Stryja, gdzie stawiliśmy się bardzo licznie, jak wreszcie popis naszych uczniów, połączony z rozdaniem pięknych i pożytecznych nagród — mogły w nas wlać otuchę, że sprawę sokolstwa naszego popchnęliśmy na tory szczérego i rozumnego zainteresowania się niém ze strony szérszego ogółu, gdyż nie wątpimy, że wyniki umiejętnie prowadzonych ćwiczeń, przemówienia uczestników powyższych uroczystości i sprawozdania dzienników nie przebrzmiały chwilowém echem...

To téż możemy przyznać z chlubą, że rozumnemu a ciepłemu wykorzystaniu każdéj nadarzonéj sposobności i fachowym pracom pomieszczanym w „Przewodniku gimnastycznym“, zawdzięczamy powolne wprawdzie ale trwałe wzrastanie naszych oddziałów. W tym roku właśnie do liczby naszych oddziałów w Stanisławowie, Tarnowie, Przemyślu, Kołomyi, Tarnopolu, Rzeszowie, Wadowicach, Nowym Sączu, Oświęcimiu, Stryju, Jarosławiu i w Sanoku przybył młody i ruchliwy oddział w Samborze. O ile nam wiadomo, najkonsekwentniéj i najwytrwaléj do zbierania funduszów na budowę własnéj sali gimnastycznéj dąży oddział tarnowski i tarnopolski, a wyprzedził wszystkie pod tym względem oddział wadowicki, który już spokojny o dalszy rozwój może odbywać ćwiczenia we własnym gmachu. Osiągnięcie tego rezultatu zawdzięcza niezmordowanéj, prawdziwie sokoléj zapobiegliwości i wytrwałości członków nie cofającéj się przed żadną zaporą i przeszkodą. Z towarzystw samoistnych, co prawda — nie licznych, ma własną salę Sokół krakowski. Z tego miejsca

przesełamy obydwu dzielnym towarzystwom, — z tych Sokołowi wadowickiemu dodatkowo do życzeń wygłoszonych przez usta naszych delegatów obecnych podczas uroczystości poświęcenia — serdeczne: szczęść Boże!...

My z naszéj strony dopomagaliśmy według sił i zasobów do rozbudzenia żywszego tempa w naszych oddziałach i większego zainteresowania się nimi ze strony miejscowéj ludności, co prawda, dość jeszcze obojętnéj, czy może nie umiejącéj zrozumiéć doniosłości zadań towarzystw gimnastycznych, a jeżeli dziś jeszcze nie możemy się pochlubić, że pojęcie Sokoła nie jest, jak np. we Francyi lub choćby tylko w Czechach, synonimem obywatela, jeżeli, co dziwniejsza, w takiém mieście Lwowie wobec krociowéj ludności i kilkunastutysięcznéj liczby inteligencyi nie zdołaliśmy, jak wykaże dalszy ustęp sprawozdania, przekroczyć zaczarowanego koła zaledwie kilku setek członków i uczniów, to pocieszajmy się chyba nigdy nie zawodzącym pewnikiem — summa paulatim...

Zaznaczamy tu jeszcze, że — o ile nam wiadomo — rozwijają się bardzo pięknie towarzystwa gimnastyczne w Poznaniu, Gnieźnie, Bydgoszczy, Szamotułach, Inowrocławiu, a nawet w Berlinie tamtejsza kolonia polska zakrzątała się około zawiązania polskiego towarzystwa gimnastycznego.

W dniu 18. stycznia 1890 odbyła się w tutejszym kościele OO. Dominikanów uroczystość obchodząca także ogół Sokołów. Uroczystością tą było odsłonięcie pomnika ś. p. Tadeusza Żulińskiego, nieodżałowanego wiceprezesa Sokoła lwowskiego, filantropa, lekarza, pisarza. W uroczystości téj wziął udział cały Wydział i liczni członkowie towarzystwa.

Przechodzimy obecnie do téj części sprawozdania, która dotyczy wyłącznie naszego towarzystwa. Ponieważ nowy regulamin Wydziału rozgraniczył zakres czynności

pojedyńczych funkcyonaryuszów bardzo racyonalnie i z korzyścią dla towarzystwa, przeto najwłaściwiéj będzie sprawozdanie niniejsze rozdzielić na grupy odpowiadające temu zakresowi czynności.

Tu tylko zaznaczamy jeszcze, że Wydział odbył posiedzeń 13, na których obok spraw mniejszéj wagi były traktowane sprawy poniżej wyłuszczone.

I. Przestrzeganie zadań towarzystwa określonych statutem (§. 3.) należy do zakresu dyrektora. Pominąwszy liczne korespondencye wzrastające w parze z rozwojem towarzystwa i inne agendy połączone z prawem reprezentowania towarzystwa na zewnątrz, — najważniejszem jego zadaniem jest zarządzanie zakładem gimnastycznym i szkołą towarzystwa.

Podniesiona już w zeszłoroczném sprawozdaniu reforma nauki gimnastyki uczniów gimnazyalnych i szkół średnich zachowała się w całéj pełni także w roku objętym niniejszém sprawozdaniem i śmiało możemy twierdzić, że zbawienne skutki téj reformy objawiają się w zwiększonéj liczbie uczniów a jeszcze silniéj w chętném korzystaniu ich z téj nauki. Możemy daléj zaznaczyć, że plan nauki uczniów i ćwiczeń członków wypracowywany, jak w latach poprzednich, przez kierującego nauczyciela p. Antoniego Durskiego znajdywał chętnych i zamiłowanych w swym zawodzie wykonawców w osobach jego zastępców pp. Edmunda Cenara i Wiktora Tyblewicza, tudzież reszty członków grona nauczycielskiego, do którego należeli pp. Adam Ernest, Albinowski Stanisław, Broniewski Henryk, Calderoni Juliusz, Durski Jan, Gayer Robert, Hempel Maksymilian, Janikowski Władysław, Kwiatkowski Romuald, Ludwig Mikołaj, Łuszczyński Zygmunt, Niedźwiedzki Stanisław, Dr. Niementowski Stefan, Nowicki Wilhelm, Ostaszewski Bronisław, Dr. Pawlikowski Kazimierz, Stachurski Floryan, Wallek Alojzy. Byli członkowie grona pp. Haczewski Kazimierz i Usiekniewicz Kazi-

mierz objęli techniczne kierownictwo — pierwszy w Sokole kołomyjskim, drugi wadowickim.

Grono nauczycielskie odbywało ćwiczenia gimnastyczne trzy razy w tygodniu, w poniedziałek, środę i piątek od 8 do 9 godziny wieczorem, a w miarę potrzeby odbywało posiedzenia, na których omawiano kwestye techniczne dotyczące nauki gimnastyki.

W dniu 25. marca 1889 jako w 22-letnią rocznicę założenia tow. urządziło grono nauczycielskie oprócz zwyczajnych także ćwiczenia zawodnicze członków, a mianowicie: *a)* wspieranie kulolaski 35 klg. ważącéj, — zwyciężył Edward Torosiewicz wsparłszy 20 razy oburącz do pionu; *b)* skok w wyż — zwyciężył Zygmunt Bielski przeskoczywszy 150 ctm. wysoko. Zwycięzcy otrzymali wieńce laurowe ze stosownym napisem.

Jako część programu wycieczki do Tarnowa w dniach Zielonych Świąt 9. i 10. czerwca 1889 urządziło grono nauczycielskie publiczne ćwiczenia w tamtejszym ogrodzie miejskim, a mianowicie: 1. ćwiczenia wolne na miejscu w kolumnie, 2. woltyże na koniu wszerz, 3. ćwiczenia na drążku.

Tak samo jako część programu wycieczki do Stryja dnia 7. lipca 1889 urządziło grono nauczycielskie publiczne ćwiczenia w „Olszynce“ wykonując: *a)* ćwiczenia wolne w kolumnie na miejscu, *b)* ćwiczenia na poręczach, *c)* ćwiczenia na drążku.

W wykonaniu programu wieczorku urządzonego dnia 13. października 1889 brało grono nauczycielskie czynny udział i zaprodukowało: *a)* ćwiczenia obrazowe laseczkami w kolumnie na miejscu, *b)* ćwiczenia towarzyskie czwórkami na dwóch poręczach.

Dnia 4. grudnia 1889 jako w rocznicę sprowadzenia się „Sokoła“ do własnego gmachu urządziło grono nauczy-

cielskie oprócz zwyczajnych ćwiczeń, także ćwiczenia zawodnicze członków, a mianowicie: 1. zawody we wspiéraniu kulolaską 35 klg. ważącą, — zwyciężyli Napoleon Łuszczkiewicz, wsparłszy 28 razy i Adolf Lilien wsparłszy 24 razy, *b)* zawody w skoku w wyż — zwyciężył Gołogórski Hieronim przeskoczywszy 145 ctm. w wyż, *c)* zawody w ćwiczeniach na drążku t. j. ćwiczenia obowiązkowe: 1. wychwyt zamachem, 2. waga w zwieszeniu tyłem, 3. ćwiczenie dowolne — zwyciężył Stanisław Kluska. Zwycięzcy otrzymali wieńce laurowe z odpowiednią dedykacyą.

Pod kierownictwem grona nauczycielskiego odbyły się dnia 7. lutego 1889 publiczne ćwiczenia uczniów towarzystwa przed licznie zgromadzoną publicznością z następującym programem, I. Młodsi uczniowie: 1. pochód ozdobny czwórkami; 2. ćwicz. na przyrządach: *a)* kładki (podpory leżąc), *b)* skok wdal, *c)* żerdzie (wspinanie), *d)* pomost (skoki wprzód), 3. ćwicz. na przyrządach: *a)* drabina skośna (wstępywanie), *b)* pomost (skoki wbok), *c)* żerdzie (wspinanie). II. Starsi uczniowie: 1. ćwiczenia wolne obrazowe w kolumnie, 2. ćwiczenia na przyrządach: *a)* drążek (wymyki, wspierania) — koń wszérz (woltyże okroczne), *b)* koń wszérz (woltyże kuczne, przewroty) — drążek (wymyki, wspierania), *c)* poręcze (wywijanie, — poskoki) — pomost (skok w wyż). III. Najstarsi uczniowie na drążku.

Przypuszczanymi do odbywania ćwiczeń gimnastycznych mogli być tylko ci członkowie, uczniowie i uczennice, których odpowiedni stan zdrowia zbadali lekarze Drowie Bylicki, Kniaziołucki, Kucharski, Rosner Jan, Strojnowski i Stachiewicz; a nadto dozór lekarski odbywali lekarze Dr. Jan Rosner (podczas ćwiczeń uczennic) i Dr. Piotr Kucharski (podczas ćwiczeń uczniów). Wszystkim tym panom dziękujemy niniejszém serdecznie za ich bez-

interesowne, chętne i nadzwyczaj ważne usługi około naszego towarzystwa.

Podczas ćwiczeń uczniów utrzymywali nadzór w sali gimnastycznéj obok dyrektora członkowie Wydziału kolejno wyznaczeni, tudzież profesorowie gimnazyów i zakładów naukowych według kategoryi uczniów.

Pod każdym przeto względem umiejętny, zdrowotny i właściwy przebieg nauki gimnastycznéj był należycie urządzony.

W tych warunkach ćwiczyli:

1. Członkowie towarzystwa w przeciętnéj liczbie 120 trzy razy tygodniowo w poniedziałek, środę i piątek w 12 zastępach od godziny 7—8 wieczorem.

2. Uczniowie towarzystwa w liczbie przeciętnéj 125:

a) młodsi wiekiem od lat 6—12 trzy razy tygodniowo we wtorek, czwartek i sobotę od godziny 11½—12½ w południe w 2 zastępach;

b) starsi wiekiem od lat 8—18 trzy razy tygodniowo we wtorek, czwartek i sobotę od godziny 7—8 wieczorem w 8 zastępach.

3. Uczennice towarzystwa przeciętnie w liczbie 100 trzy razy tygodniowo w poniedziałek, środę i sobotę od 4—5 po południu w 5 zastępach.

4. Uczniowie bezpłatni korzystający z nauki bądź na podstawie subwencyi udzielanej przez Wysoki Sejm, c. k. Radę szkolną krajową i Radę miejską, bądź uwolnieni przez Wydział od opłaty na podstawie sprawdzonego ubóstwa, ćwiczyli, a to: uczniowie

a) I. oddziału dwa razy tygodniowo, we wtorek i czwartek od 4—6 (względnie od 5—7) po południu:
w II. półroczu 1888/9, 354 uczniów w 2 klasach [a 14 zastępach],
w I. półroczu 1889/90, 340 uczniów w 2 klasach [a 16 zastępach];

b) II. oddziału dwa razy tygodniowo w poniedziałek i piątek od 4—6 (względnie od 5—7) po południu:

w II. półroczu 1888/9, 227 uczniów w 2 klasach [a 12 zastępach],

w I. półroczu 1889/90, 204 uczniów w 2 klasach [a 12 zastępach];

c) III. oddziału dwa razy tygodniowo we środę i sobotę od 5—7 wieczorem:

w II. półroczu 1888/9, 267 uczniów w 2 klasach [a 12 zastępach],

w I. półroczu 1889/90, 260 uczniów w 2 klasach [a 12 zastępach].

Wreszcie ćwiczyli:

5. Studenci kursu nauczycielskiego trzy razy tygodniowo we wtorek, czwartek i sobotę od godz. 8—9 wieczorem w przeciętnéj liczbie 26.

Ogółem tedy brało udział w ćwiczeniach przeciętnie tygodniowo:

członków towarzystwa . . .	120	godziny	3
„ grona nauczycielskiego .	18	„	3
studentów kursu „ .	26	„	3
uczniów towarzystwa . . .	125	„	6
uczennic „ . . .	100	„	3
uczniów bezpłatnych . . .	827	„	12
razem tygodniowo osób . .	1.216	godzin	30

II. Sekretarz Wydziału miał obowiązek oprócz protokołowania zapadłych uchwał umieszczać takowe w streszczeniu w „Przewodniku gimnastycznym“, tudzież ogłaszać w dziennikach miejscowych komunikaty interesujące ogół członków i publiczność.

Liczne korespondencye w dziennikach, które umieszczały przysélane im artykuły z całą gotowością, i stała rubryka „Przewodnika“ pod napisem „sprawy Towarzystw gimnastycznych. Sokół lwowski“, są miarą spełniania powyższego obowiązku.

III. Skarbnik miał przykre swe zadanie o tyle ułatwione, że podniesione już w zeszłoroczném sprawozdaniu założenie nowych książek kasowych i książek poboru wkładek od członków dało z jednéj strony dokładny pogląd na stan naszych funduszów czynnych i biernych, z drugiéj zaś umożliwiło szybsze i skuteczniejsze ściąganie wkładek za pośrednictwem kursora, o ile takowe wprost w kancelaryi towarzystwa nie zostały uiszczone.

Z natury rzeczy najważniejszém źródłem naszych dochodów powinnyby być wkładki i opłaty członków. W roku ubiegłym t. j. do 31. grudnia 1889 dały one kwotę 3.713 zł. 70 ct.

Zaległości dawniejsze znacznie się zmniejszyły i spodziewamy się, że w niedługim już czasie przyzwyczają się członkowie towarzystwa do regularnego spłacania swych należytości. Z końcem r. 1889. pozostało jeszcze zalegających z opłatą razem 220 członków z kwotą 743 zł. 35 ct., z czego na zaległość urosłą po dzień 31. grudnia 1888 przypada 161 zł. 65 ct. (45 członków), a przeto nieznaczna tylko cząstka ogromnych zaległości wykazywanych przed uporządkowaniem książek kasowych i poborczych. Spodziewamy się szybkiego wyrównania powyższéj kwoty, gdyż przykroby było, gdyby przyszły Wydział był zmuszonym korzystać z postanowień statutu i wykreślić z towarzystwa nawytrwalszych jego dłużników, jak to ustępujący Wydział musiał uczynić z 61 równie wytrwałymi dłużnikami. Na wszelki bowiem wypadek oddziaływa to niekorzystnie na liczebny stan członków towarzystwa, które niestety nie rozwija się pod tym względem tak, jakby tego spodziewać się i życzyć należało. Gdy mianowicie zeszłoroczne sprawozdanie wykazało z końcem grudnia r. 1888. członków 625

a w styczniu 1889 przybyło	15	ubyło	4
w marcu	23	„	22
w kwietniu	12	„	—
w maju	7	„	6
w czerwcu	8	„	4
do przeniesienia	690	a	36

z przeniesienia	690	ubyło	36
w lipcu	3	„	7
w wrześniu	14	„	1
w październiku	27	„	7
w listopadzie	37	„	11
w grudniu	13	„	7
umarło	—	„	6
wykreślono	—	„	61
przeto zestawiwszy	784	a	136

otrzymamy właściwy przyrost członków o liczbę 23!

Tu właściwe miejsce wspomnieć o członkach zmarłych. Z grona członków założycieli utraciliśmy śp. Ekscel. Alfreda hr. Potockiego i Edwarda Simona, a z grona członków zwyczajnych śp. Karola Klimowicza, Wincentego Kronsteina, Maurycego Markheima i Ludwika Sadłowskiego.

Prosimy Walne Zgromadzenie uczcić ich pamięć przez powstanie.

Opłaty od uczniów towarzystwa wynosiły 1.287 zł. 15 ct., od uczenic 877 zł. 75 ct.

Wysoki Sejm uznawszy na podstawie przeprowadzonych dochodzeń i pochlebnéj dla nas oceny ze strony c. k. Rady szkolnéj krajowéj wielką doniosłość nauki gimnastyki, względnie niezaprzeczone w tym kierunku zasługi naszego towarzystwa podwyższył nam dotychczasową subwencyą roczną z kwoty 750 złr. na 1.000 złr., a jedyna może w całym kraju rzetelnie o rozwój doskonałego szkolnictwa dbała Rada król. stoł. miasta Lwowa przyznała nam, jak w latach poprzednich, z powyższych powodów subwencyą w kwocie 600 zł. I galic. Kasa oszczędności podała nam pomocną rękę, wyznaczając, jak w latach poprzednich, subwencyą w kwocie 300 zł.

Niniejszém dziękujemy Reprezentacyi krajowéj i miejskiéj i Dyrekcyi gal. Kasy oszczędności za hojną ich ofiarność dla poparcia celów naszych.

Same wydatki na naukę gimnastyki członków, uczniów i uczenic — nie licząc wydatków na sprawianie i naprawę przyrządów, na opał i światło, na utrzymanie urzędnika towarzystwa, służby itp. wynoszą bardzo pokaźną sumę 3.223 zł. 75 ct.

Znacznego sukursu dostarczał nam Komitet zabawowy, który uzyskanymi dochodami z festynu na górze zamkowéj, z koncertów muzyk wojskowych i przedstawień amatorskich, umożliwił uzupełnienie inwentarza potrzebnego do odpowiedniego urządzania powyższych produkcyi i pozwolił pokryć kilka rubryk wydatków na budowę i adaptacyą sali.

W skład tego Komitetu wchodzili: jako prezes pierwotnie Dr. Łuczkiewicz Kazimierz, następnie p. Gąsiorowski Ferdynand, jako wiceprezes pierwotnie Dr. Pawlikowski Kazimierz, następnie Lang Justyn, jako sekretarz p. Jakubowski Jan, jako członkowie pp. Baranowski Bolesław, Barański Frańciszek, Friedrich Edward, Hubel Jan, Hillenbrand Walery, Kamieński Stanisław, Latour Jan, Ostaszewski Bronisław, Wallek Alojzy, Warzyniecki Franciszek i Weigle Adam.

Dla związku musimy nadmienić, że drugiém równie ważném zadaniem Komitetu jest rozbudzanie życia towarzyskiego między członkami. W spełnieniu tego zadania urządził kilka wycieczek w okolice naszego miasta, kilka wieczornic w górnych lokalnościach naszego gmachu, uroczystość dzielenia się jajem święconém i łamanie opłatkiem.

Wielkiéj w tym względzie doznawał pomocy ze strony Kółka spiewackiego. Dyrygentem tego Kółka był p. Władysław Kulczycki a zastępcami pp. Kazimierz Hemmerling i Edwin Hauswald, bibliotekarzem zaś p. Alojzy Wallek. Oprócz nich należeli do składu Kółka pp. Borkowski Michał, Borkowski Jan, Borkowski Teodor, Ciesielski, Gayer Robert, Hempel Maksymilian, Hillenbrand Walery, Hubel Jan, Lewicki Emil, Lewicki Wiktor, Ludwig Mikołaj,

Mazurkiewicz Jan, Nowicki Eugeniusz, Palmstein Roman, Papée Bolesław, Steifer Maryan, Weigle Adam i Zieńkowicz Bolesław.

Próby odbywały się we czwartki każdego tygodnia, w razie potrzeby częściej.

Biblioteka została wzbogaconą o 78 utworów muzycznych ofiarowanych przez członków towarzystwa, z których najwięcéj ofiarował p. Przyszlak Antoni, tak że dzięki tym ofiarom suma dzieł muzycznych wynosi obecnie liczbę 159.

Publicznie wystąpiło Kółko spiewackie w d. 24. marca 1889 w koncercie urządzonym ku uczczeniu 22-letniej rocznicy założenia towarzystwa, w d. 9. i 10. czerwca w koncercie urządzonym w ogrodzie tarnowskim i podczas mszy w tamtejszym kościele bernardyńskim, w d. 7. lipca w kościele stryjskim, a następnie podczas festynu w Olszynce. Dochód z koncertu w Tarnowie przeznaczono na dochód budowy własnej sali tamtejszego Sokoła, a z koncertu w Stryju w połowie na odrestaurowanie tamtejszego kościoła, w połowie zaś na rzecz tamtejszego Sokoła. Wreszcie w d. 7. grudnia wystąpiło Kółko w Tarnopolu, biorąc udział w koncercie na dochód budowy sali tamtejszego Sokoła.

W ogóle udziałowi Kółka w naszych wycieczkach i zabawach towarzyskich zawdzięczamy w znacznéj mierze ich powodzenie, względnie zawiązanie serdeczniejszych węzłów z naszymi oddziałami i rozbudzenie pośród nas życia towarzyskiego.

Do tego samego celu, choć innymi środkami, zmierza nasza komisya ubiorowa, któréj zapobiegliwości powiodło się zwiększyć zastęp członków w naszém towarzystwie i w oddziałach — występujących podczas naszych uroczystości w jednolitych strojach sokolich.

Z przyjemnością konstatujemy, że powiodło się nam, częścią dla wyrównania rachunków przedsiębiorców, rze-

mieślników i dostawców, częścią dla zmniejszenia naszych długów hipotecznych i wekslowych obrócić kwotę przeszło 5.000 zł. Pozostaje niestety jeszcze wiele, bardzo wiele niewyrównanych rachunków i ogromny dług hipoteczny, a nadto przyjdzie nam zapłacić wywalczoną sądownie pretensyą budowniczego p. Zagórskiego, któremu oddaliśmy budowę naszego gmachu, pretensyą wynoszącą przeszło 5.000 zł.

Przed kilku dopiéro dniami zawiadomiła nas c. k. Administracya podatkowa o przyznaniu naszemu budynkowi czasowego uwolnienia od opłaty podatku domowo-czynszowego, a przypisaniu 5% dochodowego z tytułu wolnych lat; od opłaty gminnego podatku czynszowego uwolniła nas Rada miejska na przeciąg lat 1886—1891 zupełnie.

Rezultat kasowy za r. 1889 sprawdzony przez pp. rewidentów jest następujący:

w dochodzie	12.491 zł. 39 ct.
w rozchodzie	12.350 „ 54 „
pozostaje nadwyżka .	140 zł. 85 ct.

Jest to rezultat wprawdzie o tyle korzystny, że nie zamykamy roku niedoborem, ale zarazem wskazując, że tylko dzięki subwencyom i zapobiegliwości naszego Komitetu zabawowego możemy pokryć wielkie roczne rozchody.

IV. Gospodarz miał w tym roku obok zwykłych — wiele czasu, staranności i zapobiegliwości wymagających agend, przeprowadzić i dopilnować rekonstrukcyą podłogi w sali gimnastycznéj. Rekonstrukcya ta była nieodzowną. Wiadomo Panom, że podłoga naszéj sali nie spoczywa na podsypie, lecz na belkach, opierających się na kilku szeregach słupków murowanych. Taka konstrukcya potrzebna wobec znanej wilgoci gruntów w téj dzielnicy miasta,

gdzie gmach nasz zbudowany, i bardzo odpowiednia z wielu względów technicznych, może być bardzo dobrą przy należycie urządzonéj wentylacyi. Niestety, wentylacya była wprawdzie urządzoną, ale niedostatecznie, nieodpowiednio swemu przeznaczeniu. Skutkiem tego zgniły belki podtrzymujące ściel posadzki, zgniła ściel sama. Koniecznem tedy było ułożenie nowych belków i nowéj ścieli. Pracą tą zajęli się bardzo sprężyście i przezornie obok gospodarza także fachowi członkowie Wydziału i jeden nie życzący sobie wymienienia nazwiska członek towarzystwa. Roboty powierzono członkowi towarzystwa p. Alfredowi Kamienobrodzkiemu. Koszta uprzątnięcia zgniłéj ścieli i belków, zastąpienia ich nowym i dobrym materyałem, zabezpieczenia go przeciw gniciu i ułożenia zdjętéj posadzki wynosiły 1.367 złr.*) Oczywiście przy téj sposobności musiano pomyśleć o urządzeniu lepszéj, jak dawna, wentylacyi, którą zaszczytnie znany inżynier p. Rychnowski za wynagrodzeniem 244 zł. obmyślił i wykonał. Mamy téż podstawę przypuszczać, że ta nowa wentylacya zapobieże na długie lata potrzebie naprawiania podłogi, a już dziś przekonujemy się, że wcale dobrze reguluje normalną sali ciepłotę, która i podczas ćwiczeń i liczniejszych zebrań tak wielce jest pożądaną.

Roboty powyższe uskuteczniane podczas feryi letnich nie spowodowały bynajmniéj przerwy ćwiczeń gimnastycznych, gdyż c. k. Rada szkolna krajowa pozwoliła nam używać sali gimnastycznéj szkoły realnéj, za co wyrażamy téj naszéj najwyższéj magistraturze szkolnéj publiczne podziękowanie.

V. „Przewodnik gimnastyczny“ redagował, jak w latach poprzednich, prezes towarzystwa Dr. Żegota Krówczyński. Jako redaktor odpowiedzialny podpisywał się p. Antoni Durski, administratorem był Dr. Tadeusz Heppé.

*) Roboty murarskie i ciesielskie 900 zł., zerwanie i ułożenie posadzki 387 zł., zapuszczanie carbolineum 55 zł., urządzenie gazowe 25 zł.

Ważność tego czasopisma dla rozwoju należytych pojęć o nauce gimnastyki i hygieny, tudzież dla zespolenia wszystkich towarzystw gimnastycznych polskich — jest powszechnie uznaną, niestety jednak liczba odbiorców nie zostaje w należytym stosunku do liczby egzemplarzy nakładu. — W r. 1889. drukowano 1.000 egzemplarzy. Między prenumeratorów nie należących do towarzystwa rozchodziło się 137 egzemplarzy, zaś 105 egzemplarzy udzielano bezpłatnie redakcyom czasopism, bibliotekom, czytelniom i współpracownikom. — W celu zainteresowania szérszego ogółu postanowił Wydział pewną liczbę egzemplarzy rozdawać bezpłatnie między przedsiębiorców utrzymujących renomowane lokale publiczne.

Obrót kasowy był następujący:

	Przychód:						Rozchód:					
W styczniu	228	zł.	61	ct.*)			189	zł.	56	ct.
w lutym	19	„	30	„			6	„	86	„
w marcu	35	„	08	„			6	„	45	„
w kwietniu	100	„	—	„			104	„	31	„
w maju	29	„	63	„			39	„	41	„
w czerwcu	—	„	—	„			5	„	93	„
w lipcu	15	„	80	„			4	„	46	„
w sierpniu	—	„	—	„			4	„	78	„
w wrześniu	1	„	50	„			2	„	53	„
w październiku	3	„	23	„			8	„	96	„
w listopadzie	19	„	49	„			7	„	17	„
w grudniu	119	„	07	„			126	„	36	„
Razem	571	zł.	71	ct.			506	zł.	78	ct.

Pozostałość kasowa wynosiła tedy z dniem 1. stycznia 1890 kwotę 64 zł. 93 ct.

Wystosowane w grudniu 1888 r. do wszystkich prawie oddziałów naszego towarzystwa pismo z prożbą o poparcie wydawnictwa, nie odniosło dotąd takiego skutku

*) Razem z pozostałością kasową z r. 1888. w kwocie 56 zł. 86 ct.

jakiego należało się spodziéwać. Z wyjątkiem Sokoła rzeszowskiego prenumerującego dla członków 35 egzemplarzy, „Sokoła“ tarnopolskiego prenumerującego 14 egzemplarzy, Sokoła tarnowskiego, prenumerującego 11 egzemplarzy i Sokoła wadowickiego, prenumerującego 4 egzemplarzy „Przewodnika“, reszta oddziałów ograniczyła się do zaprenumerowania jednego egzemplarza, bądź też zadowoliła się jednym egzemplarzem przesyłanym bezpłatnie, pomimo, że Administracya „Przewodnika“ przyznaje w razie zaprenumerowania większéj ilości, znaczne zniżenie ceny prenumeracyjnéj. Żywimy nadzieję, że jak najszérsze poparcie naszego wydawnictwa ze strony wszystkich oddziałów stanie się w jak najkrótszym czasie faktem dokonanym.

Nietylko regularną wysélką „Przewodnika“ lecz także innémi fachowémi wydawnictwami towarzystwa zasilaliśmy czytelnie i biblioteki towarzystw tak gimnastycznych, jak naukowych, krajowych jak zagranicznych, jeżeli dostateczne powody kazały nam przypuszczać, że tym sposobem przyczynimy się do zaszczepienia lub rozwoju naszych pojęć o ważności nauki gimnastyki.

W zamian na nasze czasopismo otrzymywaliśmy: Czasopismo Towarzystwa aptekarskiego, Zdrowie, Gazetę lwowską, Gorzelnika, Gwiazdkę cieszyńską, Kuryer rzeszowski, Kuryer stanisławowski, Ojczyznę, Sokol americki, Sokol pragski, Przewodnik higieniczny.

VI. Biblioteka. W sprawozdaniu zeszłorocznem wykazano zapas dzieł . . . 339 w 563 tomach.

W ciągu r. 1889 przybyło dzieł 708 „ 880 „

Stan z końcem r. 1889 dzieł 1047 w 1443 tomach.

Liczba duplikatów wynosi około 50 dzieł, które bibliotekarz spodziéwa się zastąpić innémi dziełami w drodze wymiany.

Powyższe tak wielkie pomnożenie zapasów bibliotecznych zawdzięczamy li ofiarności członków towarzystwa

i kilku osób do niego nie należących. Głównie należy się podziękowanie druhom: Rudolfowi Krimmerowi, który darował 449 dzieł w 709 tomach, Ludwikowi Raciborskiemu (47 dz. 66 tom.), Borysławowi Pordesowi, właścicielowi księgarni polskiej, (17 dz. 20 tom.), Wiktorowi Czechowskimu (9 dz. 12 tom.) i innym, — tudzież księgarni p. Altenberga (9 dz. 11 tom.), księgarni p. Leona Pordesa (9 dz. 9 tom.) i p. Floryanowi Bohdanowiczowi (5 dz. 5 tom.).

W obec tak pokaźnéj już liczby dzieł widział się bibliotekarz spowodowanym sporządzić dokładny katalog, na przechowanie którego zakupiono odpowiednio urządzoną skrzyneczkę.

Szafa, która służyła pierwotnie na przechowywanie książek, okazała się w obec tak hojnych darowizn, jak wyżéj wykazano, niedostateczną i skutkiem tego sprawiono u braci Wczelaków szafę odpowiadającą wszelkim wymogom bibliotecznym, kosztem 120 zł.

Te wydatki były powodem, że nabywanie książek treści fachowo gimnastycznéj nie mogło być jeszcze tak prowadzoném, jakby tego należało się spodziewać w instytucyi takiéj jak nasze towarzystwo, zakupiono jednak niektóre jak np. „Zdrowa dusza w zdrowém ciele, podręcznik sportowy“ i inne.

Z powodu inwentowania nie mogli członkowie towarzystwa korzystać w takiéj mierze z dzieł nagromadzonych, jak w roku poprzednim, zawsze jednak korzystali z nich licznie i bardzo chętnie, a spodziewamy się, że po zupełnem uporządkowaniu popyt za książkami wzmoże się znacznie.

VII. Na sztandar, którego wykonaniem zajmuje się W. P. Ida Marszałkiewiczowa, zebrano w ciągu roku 1889 kwotę 55·04, co z poprzednio zebranymi 95 zł. 40 ct. wynosi razem 150·44. Kwota ta umieszczoną jest na książ-

żeczce Banku krajowego nr. 3806 i znajduje się w przechowaniu W. P. I. Marszałkiewiczowéj. Roboty około haftu na sztandarze w roku ubiegłym znacznie postąpiły.

VIII. Zanim przejdziemy do zakończenia niniejszego sprawozdania, niech nam wolno będzie zaznaczyć, że z miejscowémi towarzystwami pracującémi w innych kierunkach rozwoju społecznego i towarzyskiego, utrzymywaliśmy zawsze stosunki przyjacielskie i o ile to nie sprzeciwiało się naszym interesom, pomagaliśmy im wedle możności · odstępując salę bezpłatnie lub za niskiém wynagrodzeniem dla urządzenia produkcyi na ich cele, przyczem staraliśmy się w pierwszym rzędzie o to, aby nie naruszać obowiązków, jakie towarzystwo zaciągnęło w obec członków, uczniów i uczennic, a jeżeli to kiedy wyjątkowo stać się musiało, to możemy zaręczyć, że stało się tylko w dobrze zrozumianym interesie towarzystwa i dlatego też liczymy na wyrozumiałość i pobłażliwość ze strony tych, którzy nieświadomi intencyi Wydziału i powodów, jakie go do tego skłaniały, mogli — czego nie przypuszczamy — czuć się pokrzywdzonymi.

Oto w krótkości zestawienie działalności ustępującego Wydziału.

Jeżeliby wolno nam było przyszłemu Wydziałowi przekazać jaką moralną po nas spuściznę, to najgorętszém życzeniem naszém byłoby, aby przyszły Wydział całą swą pieczą otoczył powstałe już i powstające oddziały towarzystwa, aby najszérsze kręgi zataczał odzew naszego hasła: „w silném ciele silny duch“.

Z Wydziału Towarzystwa gimnastycznego „Sokół.“

We Lwowie, w marcu 1890.

Xawery Fiszer.
Zast. dyrektora.

Dr. Żegota Krówczyński.
Prezes.

Lista członków

Towarzystwa gimnastycznego „Sokół" we Lwowie

z dniem 31. Grudnia 1889.

A. Członkowie założyciele:

Hoffmann Maurycy, właściciel realności.
Mierzwiński Władysław, artysta-śpiewak.
Richtmann Zygmunt, właściciel realności.

B. Członkowie zwyczajni:

Abgarowicz Józef, koncepista Wydziału krajowego.
Abl Teofil, urzędnik kolei Karola Ludwika.
Adam Ernest, akademik.
Adamowski Tomasz, rzeźnik.
Albinowski Stanisław, akademik.
Amirowicz Stanisław, urzędnik gal. Tow. gosp.
Aschkenazy Zygmunt, właściciel dóbr.
Au Feliks, adjunkt rachunk. Wydziału krajow.

Bach Dawid, prywatyzujący.
Baczewski Leopold, właściciel fabryki wódek.
Dr. Balko Aleksander, koncepista Prokuratoryi skarbu.
Dr. Balko Władysław, adwokat krajowy.
Bałaban Józef, starszy Radca kraj. Dyr. skarbu.
Bałaban Józef, nauczyciel.
Baranowski Bolesław, radca szkolny.
Baranowski Bolesław, akademik.
Baranowski Mieczysław, inspektor szkolny okręgowy.
Barański Franciszek, inżynier Wydziału krajow.
Bardasz Ferdynand Stanisław, kupiec.
Basiński Stanisław, słuchacz filozofii.

Bayer Frańciszek, urzędnik galic. Banku kredyt.
Bayli Seweryn, zecer.
Bedronek Tadeusz, praktyk. kraj. Dyr. skarbu.
Bełtowski Stanisław, przemysłowiec.
Dr. Benoni Karol, profesor wyższej szkoły realnej.
Bereżyński Ludwik, urzędnik krak. Tow. wzaj. ubezp.
Bernaczek Juliusz, radca wyższego Sądu kraj.
Dr. Bernolak Jan, lekarz w Winnikach.
Białaczewski Józef, słuchacz politechniki.
Dr. Białkowski Władysław, lekarz w Bełzie.
Białkowski Eugeniusz, subjekt handlowy.
Białoskórski Ludwik, akademik.
Bick Adolf, księgarz.
Bielański Bolesław, prokurzysta gal. Banku hipot.
Bielski Zygmunt, słuchacz politechniki.
Bieńkowski Feliks, starszy inżynier Wydziału kraj.
Biernacki Edward, inżynier.
Bilewicz Jakób, kandydat notaryalny w Żółkwi.
Biliński Wincenty, kontrolor kolei Karola Ludw.
Bilwin Stanisław, sekretarz krajowej Dyrekcyi skarbu.
Birgfellner Korneli, inżynier asyst. Wydziału kraj.
Biszofowa Malwina, żona starszego inspekt. gorzelni.
Biroń Frańciszek, profesor gimnazyalny.
Blaustein Zygmunt, prywatyzujący.
Dr. Bliziński Kazimierz, adwokat krajowy.
Blumenfeld Adolf, urzędn. Banku hip.
Blumenfeld Henryk, aptekarz.
Błachowski Leon, fotograf.
Błotnicki Stanisław, urzędnik pocztowy.
Bogdanowicz Aleksander, urzędnik Wydziału krajowego.
Bogdanowicz Henryk, majster blacharski.
Bojak Karol, pomocnik handlowy.
Bojarski Alfred, urzędnik techn. Magistratu.
Dr. Borecki Eustachy, adwokat krajowy.
Borkowski Jan, typograf.
Borkowski Michał, przemysłowiec.
Borkowski Teodor, artysta-śpiewak.
Borzemski Antoni, aplikant archiwum krajowego.
Borzęcki Tadeusz, leśnik.
Brajer Bertemilijan Emil, właściciel dóbr.
Brand Joanna, wdowa po urzędniku.
Brason Henryk, urzędnik pocztowy.
Bratkowski Leon, właściciel realności, przedsiębiorca.
Breyvogel Wilhelm, restaurator.

Bromilski Jan, kupiec.
Broniewski Andrzej, c. k. nadleśniczy.
Broniewski Henryk, akademik.
Buberowa Rozalia.
Dr. Budzynowski Włodzimierz, urz. gal. Tow. kred. ziemsk.
Budzyński Wiktor, asystent Politechniki.
Dr. Bujak Tadeusz, koncypista Prokur. skarbu.
Bunzel Józef Adam, urzędnik Namiestnictwa.

Calderoni Juliusz, zastępca firmy Rosenthal.
Camil Władysław, urz. gal. Tow. kred. ziemsk.
Cenar Edmund, nauczyciel.
Charanza Alojzy, urzędnik pocztowy.
Chowaniec Józef, inżyn. Magistratu.
Dr. Ciesielski Maryan, urzędnik kolei państwowej.
Cieślik Antoni, właściciel restauracyi.
Cybański Antoni, zecer.
Czarnecki Włodzimierz, subjekt handlowy.
Czarnikówna Władysława.
Dr. Czarnik Bronisław, urz. Zakł. nar. im. Ossolińskich.
Dr. Czarnik Kazimierz, kandydat adwokacki.
Czaykowski Damian, księgarz.
Czechowski Oksza Wiktor, c. k. ofic. Inten. woj. w Tarnopolu.
Czepielowski Emil, komisarz powiatowy.
Czernecki Józef, profesor gimnazyalny.
Czernicki Józef, kupiec.
Czerszyk Jan Kanty, inspektor kolei Karola Ludwika.
Dr. Czeszer Józef, adwokat krajowy.
Czeżowski Jan Adam, komisarz Namiestnictwa.
Czyżek Marcin, właściciel piekarni.
Dr. Czyżewicz Adam, lekarz.

Dajewski Mieczysław, radca skarbowy.
Danek Wincenty, słuchacz praw.
Dańczewski Grzegorz, urzędnik wojskowy.
Dąbrowski Stanisław, c. k. elew leśnictwa.
Deryng Władysław, kasyer gal. Tow. kred. ziemsk.
Deyczakowski Frańciszek, urz. rach. Namiestn.
Dobrowolski Henryk, komisarz Dyr. skarb.
Dorożewski Napoleon, radca kraj. Dyr. skarbu.
Drahokoupil Jan, starszy inżyn. Namiestn.
Drągowski Zygmunt Stanisław, właśc. realn.
Drogoń Kazimierz, słuchacz praw.
Dr. Drohojowski Jan hr., sekretarz Banku kraj.

Drozdowski Ludwik, inżyn. kolei Karola Ludwika.
Dr. Dulęba Bronisław, sekretarz Wydz. kraj.
Duniewicz Edmund, radca Sądu kraj.
Durski Antoni, kier. naucz. Tow. gimn. „Sokół“.
Durski Jan, asystent głównej kasy krajowej.
Ks. Dutkiewicz Szymon, proboszcz w Poddębiu.
Dyduszyński Gustaw, auskultant sądowy.
Dydyński Leon, inżyn. kolei Karola Ludw.
Dyrdoń Paweł, inżyn. Wydziału krajow.
Dzieduszycki Leon hr., urz. gal. Tow. kred. ziemsk.
Dzieślewski Władysław, inżyn. kolei Kar. Ludw.
Dr. Dzięʤielewicz Antoni, adwokat krajowy.
Dzikowski Alfred, kupiec.
Dziubakiewicz Adolf, pedel uniwersytetu.
Dziubaniuk Józef, inżyn. Magistratu.

Eminowicz Stanisław, pomocnik handlowy.
d'Endel Karol Emil, oficyał skarbowy.
Enders Antoni, kupiec.
Engel Kazimierz, inż. asyst. Wydziału kraj.
Epler Karol Edward, inżyn. kolei Karola Ludwika.
Epstein Herman, kupiec.
Exner Waleryan, kontrolor Dyr. poczt i telegrafów.

Dr. Feigel Longin, lekarz.
Feliński Feliks, właśc. magaz. krawieckiego.
Dr. Finkel Ludwik, docent uniwersytetu.
Fiszer Xawery, komisarz konc. Magistratu.
Frank Mieczysław, kontrolor kolei Karola Ludw.
Franz Karol, właściciel gipsarni.
Hr. Fredro Jan Aleksander, właściciel dóbr.
Freund Mieczysław, farmaceuta.
Früauff Antoni, urzędnik pocztowy.
Früauff Wojciech, tapicer.
Frydrych Edward, kupiec.
Dr. Fuchs Frańciszek, dentysta.

Gajewski Wiktor, kontrolor pocztowy.
Gamota Michał, praktykant Tabuli kraj.
Garan Ignacy, asystent pocztowy.
Garczyński Frańciszek, urz. Banku galic.
Gąsiorowski Ferdynand, rewident gal. Kasy oszczędności.
Geyer Robert, subjekt handlowy.
Gigel Jan, subjekt handlowy.

Gizowski Teodor, urz. Tow. oficyalistów prywatnych.
Glixelli Juliusz, urz. Banku hipot.
Goldberg Emanuel, akademik.
Dr. Goldman Bernard, poseł na Sejm kraj., kasyer gal. Banku kredyt.
Gołogórski Hieronim, urzędnik Magistratu.
Dr. Górski Feliks, sekretarz Prokurat. skarbu.
Dr. Gostyński Józef, lekarz.
Górski Jan, urzędnik gal. Kasy oszczędn.
Grabowska Marya, nauczycielka.
Grochowski Karol, słuchacz weterynaryi.
Gross Emil, słuchacz praw.
Gross Ferdynand, cukiernik.
Grotowski Józef, pomocnik aptekarski.
Gubrynowicz Władysław, księgarz.
Gudiens Antoni, kupiec.
Gutter Leopold, pomocnik handlowy.

Hahn Wiktor, słuchacz filozofii.
Brn. Halbritter Władysław, adjunkt Tabuli kraj.
Hansel Arnold, słuchacz praw.
Harasimowicz Piotr, artysta-rzeźbiarz.
Haraszkiewicz Mikołaj, nauczyciel.
Hauptman Franciszek, oficyał kolei Karola Ludwika.
Hauswald Edwin, technik.
Hay Szymon, farmaceuta.
Heintsch Piotr, urz. kolei państw.
Hemmerling Kazimierz, prawnik.
Hempel Maksymilian, zecer.
Dr. Hensel Adam, starszy insp. kolei Karola Ludwika.
Dr. Heppé Tadeusz, koncep. kraj. Dyr. skarbu.
Heppen Wacław, techn. urz. Wydz. kraj.
Herzmanek Leon, c. k. kapitan rachunkowy, właśc. dóbr.
Hillenbrand Waleryan, subjekt handlowy.
Hirschberg Józef, rewident rachunk. Dyr. dóbr państw.
Hodak Walenty, zarządca Drukarni „Kuryera lwowsk.“.
Hofmokl Stanisław, urz. gal. Kasy oszczędn.
Hojewanowicz Jan, akademik.
Dr. Horodyski Korczak Józef, komis. pow. w Trembowli.
Hoszowski Justyn, oficyał rach. kraj. Dyr. skarbu.
Hryniewicz Bruno, urz. Dyr. poczt i telegraf.
Hubel Jan, urzędn. gal Tow. kred. ziemsk.
Huczyński Bolesław, słuchacz praw.
Dr. Hückel Władysław, koncypient Prokur. skarbu.

Ibjański Wacław, inżynier cywilny.
Ihnatowicz Jan, magister farmacyi.
Ilgner Klemens, przedsiębiorca budowy.
Immeles Filip, właściciel dóbr.
Issakowicz Antoni, urzędnik Banku ormiańskiego.
Iwanicki Józef, mechanik.

Jabłonowski Jerzy, koncep. Wydziału krajow.
Jabłonowski Józef, starszy kasyer głównej kasy pocztowej.
Jadowski Kazimierz, adjunkt gal. Tow. kred. ziemsk.
Jahl Erazm, handlowiec.
Jahl Ignacy, kupiec.
Jahn Emil, właściciel dóbr.
Jakubowski Jan, urzędnik Tabuli miejskiej.
Janikowski Władysław, urzędnik rach. Wydz. kraj.
Janikowski Tomasz, rewident rach. Wydz. kraj.
Jankowski Józef, inżynier Wydz. kraj.
Jankowski Kazimierz, inżynier Wydz. kraj.
Jarowski Józef Kajetan, architekt.
Jarocki Maryan, inżyn kolei Karola Ludwika.
Jarosiewicz Kazimierz, prakt. koncept. kraj. Dyrekcyi skarbu.
Jasieniuk-Obertyński Stanisław, praktykant sądowy.
Jasiński Jan, urzędnik rach. Wydz. kraj.
Jawornik Kazimierz, inż. asyst. Wydz. kraj.
Jerzabek Ferdynand. akademik.
Jędrzejowski Konstanty, urzędnik konc. Wydz. kraj.
Jonasz Maurycy, bankier.
Jung Kazimierz, oficyał kolei Karola Ludwika.
Jurowicz Bernard, inżyn. kolei Karola Ludw.

Kaczorowski Antoni, inspektor kolei państw.
Kalmus Izydor, akademik.
Kamienobrodzki Alfred, architekt.
Kamieński Edmund, kandydat adwok.
Kamieński Stanisław, prakt. konc. kraj. Dyr. skarbu.
Kapłański Bronisław, słuchacz filozofii.
Karatnicki Włodzimierz, c. k. elew leśnictwa.
Kasprzycki Piotr, inżynier kolei państw.
Kaszyński Walery, kasyer galic. Kasy oszczędn.
Kauczyński Antoni, auskultant sądowy w Jaworowie.
Kędzior Andrzej, inżyn. Wydz. kraj.
Dr. Kicki Tytus, lekarz.
Kienzler Edmund, adjunkt podatkowy.
Kiernig Franciszek, prakt. konc. kraj. Dyr. skarbu.

Kiselka Karol, właściciel dóbr.
Kiszelka Karol, komisarz Magistratu.
Klein Robert, właściciel browaru.
Kleindienst Michał, nauczyciel.
Kleiner Herman, inżyn. kolei Kar. Ludw.
Klicman Franciszek, słuchacz weterynaryi.
Klimowiczowa Aniela, właść. Zakładu ogrodniczego.
Klimowiczowa Henryka, właść. Zakładu ogrodniczego.
Kluska Stanisław, maszynista kolei Karola Ludwika.
Kobielski Franciszek, przemysłowiec.
Kobuzowski Czesław, konc. Dyr. dóbr państw.
Kobylański Tadeusz, słuchacz politechniki.
Koch Rudolf, rewident rachunkowy kraj Dyr skarbu.
Kohman Feliks Karol, naczelnik biór pomocn. kol. państw.
Kohn Jakób, słuchacz praw.
Komarnicki Erazm, urzędnik fundacyi Skarbkowskiej.
Konaszewski Józef, słuchacz politechniki.
Korczyński Józef, słuchacz praw.
Korosteński Zygmunt, kandydat adwokat.
Koronowicz Jan, buchhalter firmy Winiarz.
Korwin Mieczysław, słuchacz filozofii.
Korytko Adam, urzędnik krak. Tow. wząj. ubezpiecz.
Korytko Stanisław, kandydat adwokat.
Korytowski Adam, pełnom. wied. Tow. ubezp. „Janus“.
Kostecka Olga, żona ajenta handlowego.
Kostecki Bolesław, ajent handlowy.
Kostecki Kazimierz, prawnik.
Kostecki Platon, literat.
Kostkiewicz Józef, typograf
Kossak Stefan, urzędnik Banku kraj.
Kościelecki Adam, politechnik.
Kowalówka Walenty, dyrektor szkoły im. Konarskiego.
Kowalski Mieczysław, urzędnik Banku kraj.
Kozakiewicz Leon, urzędnik Banku kraj.
Kozłowski Adam, przemysłowiec.
Kozłowski Stanisław, kantorzysta.
Köhler Gustaw, słuchacz praw.
Köhler Karol, słuchacz praw.
Köhler Stanisław, kupiec.
Kriegseisen Józef, urzędnik techn. Namiestnictwa.
Krimmer Rudolf, kupiec.
Krise Jan, zegarmistrz.
Krogulski Seweryn, urzędnik Wydz. kraj.
Kronstein Wincenty, urzędnik Wydz. kraj.

Kropiński Władysław, nauczyciel.
Kropiowski Karol, właść. magazynu krawieck.
Dr. Krosiński Włodzimierz, adwokat krajowy.
Dr. Krówczyński Żegota, c. k. radca zdrowia.
Krumpholz Tadeusz, pomocnik handlowy.
Krynicki Julian, asystent politechniki.
Krzyżanowski Józef, mechanik Zakładu kulpark.
Krzyżanowski Kazimierz, inżynier Magistratu.
Dr. Kucharski Piotr, lekarz.
Kuczabiński Wincenty, introligator.
Kulczycki Władysław, urzędnik gal. Kasy oszczędn.
Dr. Kulczyński Jan, prymaryusz Zakładu kulpark.
Dr. Kulikowski Wiktor, kandydat adwokatury.
Kułakowski Kazimierz, inżynier.
Kwiatkowski Romuald, nauczyciel.
Kwiatkowski Wacław, urz. koncep. Wydziału kraj.
Dr. Kwolewski Edward, kandydat adwokatury.

Lang Justyn, urzędnik gal. Tow. kred. ziemsk.
Langier Andrzej, starszy inżynier kolei Karola Ludwika.
De Latour Jan, kontrolor kolei Karola Ludwika.
Dr. Lebedowicz Emil, sekundaryusz szpitala powszechn.
Lederer Franciszek, inżyn. kolei Karola Ludw.
Letnik Maurycy, sekretarz Banku włościańsk.
Lewakowski Aleksander, sekretarz Banku hipot.
Lewicki Bolesław, urzędnik krak. Tow. wzaj. ubezp.
Lewicki Emil, nauczyciel.
Lewicki Tadeusz, profesor gimnazyalny.
Lewicki Wiktor, asystent rach. wyższego Sądu.
Lewicki Jan, słuchacz praw.
Lewin Adolf, słuchacz praw.
Liebel Stanisław, słuchacz praw.
Dr. Lilien Adolf, współwłaściciel kantoru.
Linie Eliasz, właściciel dóbr.
Lisicki Lubin, urzędnik kolei państw.
Lisowski Maryan, dentysta.
Lisowski Wacław, technik.
Littich Aleksander, weterynarz krajowy.
Liwery Władysław, pomocnik handlowy.
Lorenz Leopold, egzekutor Magistratu.
Dr. Löwenstein Natan, kandydat adwokatury.
Lubingerowa Rozalia, kupcowa.
Lubowicz Maksym., em. dyrektor urz. pomoc. kraj. Dyr. skarbu.
Ludwig Kazimierz, słuchacz praw.

Ludwig Michał, prywatyzujący.
Ludwig Mikołaj, kupiec.

Łomiński Władysław, artysta - spiewak.
Dr. Łopacki Ludwik, lekarz miejski.
Łuczakowski Stanisław, adjunkt gal. Tow. kred. ziemsk.
Dr. Łuczkiewicz Kazimierz, sekretarz Prokur. skarbu.
Łuszczkiewicz Napoleon, inżynier.
Łuszczyński Zygmunt, nauczyciel.

Machan Edward, inżynier - mechanik.
Magnowski Dominik, zarządca więzień sądu karnego.
Majewski Aleksander, urzędnik kolei państw.
Malinowski Erazm, rządca szpitala powszechnego.
Malisz Tadeusz, słuchacz praw.
Dr. Małachowski Godzimir, adwokat krajowy.
Dr. Małaczyński Aleksander, urzędnik Banku kraj.
Małecki Feliks, urzędnik sądowy.
Małecki Władysław, urzędnik sądowy.
Mamczura Józef, nauczyciel.
Mamczyński Adam, urz. rach. Wydz. kraj.
Mann Rudolf, kupiec.
Marcinkiewicz Kazimierz, urzędnik kolei państw.
Dr. Margasz Władysław, kandydat adwokatury.
Margold Włodzimierz, technik.
Markowski Ludwik, sędzia.
Martini Bolesław, praktykant cłowy.
Dr. Maryański Aleksander, adwokat krajowy.
Marynowski Edward, urzędn. gal. Banku kredyt.
Maślanka Marcin, inżynier cywilny.
Matkowski Alojzy, urzędnik kolei państw.
Matlas Karol, właść. magazynu krawieckiego.
Matyskiewicz Wawrzyniec, właśc. realności.
Mayer Aleksander, słuchacz praw.
Mayer Henryk, kupiec.
Mazur Dawid, fotograf.
Mazurkiewicz Jan, urzędnik kolei Karola Ludwika.
Medyński Kazimierz, akademik.
Menda Władysław, urzędnik gal. Kasy oszczędn.
Dr. Merunowicz Józef, radca zdrowia, protomedyk.
Merunowicz Teofil, poseł na Sejm kraj., sekretarz Rady pow. lwowskiej.
Mikuli Karol, artysta muzyk.
Miller Maryan, komisarz Magistratu.

Milski Aleksander, redaktor „Śmigusa".
Miłaszewski Erazm, kontrolor kolei Kar. Ludw.
Miśniakiewicz Włodzimierz, urz. gal. Tow. kred. ziemsk.
Mitter Rajmund, słuchacz praw.
Mochnacki Edmund, prezydent m Lwowa.
Modes Aleksander, inżyn. kolei Kar. Ludw.
Mokrzycki Stanisław, rzeźnik.
Monné Michał, cukiernik.
Morawiecki Józef, kandydat adwok.
Mossakowski Władysław, adjunkt urzędu podatkowego.
Mostowski Henryk, c. k. nadporucznik.
Motylewski Stanisław, rzeźnik.
Mrazek Bronisław, właść. realności.
Dr. Mukowicz Edward, lekarz.
Müller Artur, komisarz Domen i lasów.

Nawrocki Józef, prakt. koncept. kraj. Dyr. skarbu.
Nechay Adolf, słuchacz praw.
Neusser Edward, urzędnik podatk.
Dr. Neusser Gustaw, dyrektor Zakładu kulp.
Niedzielski Antoni, rewident rach. Wydz. kraj.
Niedźwiecki Stanisław, nauczyciel.
Niemczykiewicz Konstanty, artysta malarz, kustosz Tow. sztuk pięknych.
Dr. Niementowski Stefan, asystent politechniki.
Nierenstein Maurycy, bankier.
Niewiadomski Gabryel, architekt.
Nittman Karol, starszy inspektor podatkowy.
Nowicki Poray Eugeniusz, urzędnik Magistr.
Nowicki Ignacy, nauczyciel.
Nowicki Wilhelm, nauczyciel.
Nowicki Leon, subjekt handlowy.
Dr. Nurkowski Feliks, adwokat krajowy.

Olszewski Maryan, właśc. Zakładu gimn. w Warszawie.
Dr. Opolski Wiktor, lekarz.
Opuchlak Emilian, przemysłowiec.
Opuchlak Ludwik, kupiec.
Osada Michał, komisarz Dyr. skarbu.
Osberger Juliusz, c. k porucznik.
Ostaszewski Bronisław, słuchacz praw.
Dr. Ostaszewski-Barański Kazimierz, red. „Dziennika polsk."
Ostrowski Jan, inż. kolei Kar. Ludw.

Padewski Józef, urzędnik Banku kraj.
Padlewicz Frańciszek, adjunkt górnictwa.
Dr. Pajączkowski Józef, koncep. Prokur. skarbu.
Dr. Pająk Józef, adwokat krajowy.
Palmstein Roman, profesor gimnazyalny.
Panenka Eustachy, technik.
Panenka Władysław, inżynier Magistratu.
Papée Bolesław, urzędnik Wydz. kraj.
Dr. Papée Fryderyk, skryptor Biblioteki uniwersyt.
Parnas Józef, akademik.
Patek Karol, inspektor kolei państwowej.
Dr. Pawlikowski Kazimierz, kandydat adwokat.
Pawłowski Jan, pomocnik handlowy.
Pawłowski Tytus, urzędnik Namiestnictwa.
Perier Henryk, rzeźbiarz.
Peroś Jan Ludwik, słuchacz politechniki.
Piasecki Jan, urzędnik krak. Tow. wzaj. ubezp.
Piasecki Władysław, słuchacz weterynaryi.
Piątkowski Franciszek, prywatyzujący.
Dr. Piątkowski Józef, kandydat adwokatury.
Piątkowski Wiktor, kontrolor kolei Kar. Ludw.
Pick Abraham, księgarz.
Pick Emil, artysta muzyk.
Pieniążek Jarosław, administr. „Gazety narodowej".
Dr. Piętak Leonard, profesor uniwersytetu.
Dr. Pilat Władysław, koncep. Prokur. skarbu.
Dr. Pilat Tadeusz, profesor uniwersytetu.
Piotrowski Jan, rewident rach. wyższ. Sądu kraj.
Piwocki Władysław, adjunkt sądowy w Mostach.
Piżl Jan, radca Namiestnictwa.
Platowski Stanisław, właść. magazynu krawieck.
Płohn Ludwik, właść. bióra dzienników.
Dr. Pluciński Michał, prymaryusz Zakładu kulp.
Polturak Adolf, słuchacz praw.
Ponicki Frańciszek, słuchacz weterynaryi.
Pordes Bernard, właściciel księgarni polskiej.
Porębski Gustaw, urz. techn. Wydz. kraj.
Hr. Potocki Artur, właść. dóbr.
Dr. Prochaska Antoni, adjunkt kraj. archiwum aktów grodzkich.
Br. Przychocki Stanisław, inżyn. kolei Kar. Ludw.
Przysiecki Ludwik, ukończony słuchacz filozofii.
Przyszlak Antoni, właść. Zakładu litograficznego.
Puzdrowski Korneli, starszy inżyn. kolei państw.
Pyszyński Michał, dyr. Banku hipot.

Dr. Raciborski Aleksander, profesor uniwersytetu.
Raciborski Ludwik, nadinżynier Wydz. kraj.
Ramski Wiktor, prezydent Sądu obwod. w Brzeżanach
Rastawiecki Jan, kand. notar.
Rebczyński Władysław, kustosz Muzeum przemysł
Regiec Ludwik, asystent politechniki.
Dr. Reiss Albert, adwokat kraj.
Rewakowicz Henryk, redaktor „Kuryera lwowskiego“.
Rewakowicz Jan, słuchacz praw.
Riedl Edmund, kupiec.
Rodakowski Kazimierz, ukończony prawnik.
Dr. Rogalski Aleksander, adwokat krajowy.
Rogawski Karol, technik.
Romanowski Ignacy, wiceprezydent Magistratu
Romer Adam, urzędnik Namiestnictwa.
Rosenbaum Leopold, urzędnik kolei państw.
Dr. Rosner Ignacy, lekarz miejski.
Rottersman Karol, nadinspektor skarbowy.
Rozborski Grzegorz, przedsiębiorca inżynier.
Dr. Ruebenbauer Fryderyk, starszy radca Prokuratoryi skarbu
Rychwicki Bazyli, urzędnik Banku „Slavia“.
Rzepiński Stanisław, profesor gimnazyalny.

Sadłowski Władysław, słuchacz politechniki.
Sadowski Ostroróg-Stefan, kor. gal. Tow. kred. ziemsk.
Sahanek Karol, asystent Dyr. poczt. i telegraf.
Sanocki Władysław, kandyd. adwok.
Dr. Schaff Szymon, adwokat kraj.
Schayer Eugeniusz, pomocnik handlowy.
Schayer Karol, kupiec.
Schiller Antoni, kandydat notaryalny.
Schilling Walenty, dzierżawca hotelu warszawskiego.
Schlafenberg Filip, artysta - spiewak.
Schleicher Szymon, kand. adwok.
Schleinowa Klara, żona urzędn. Banku hipot.
Schmidt Józef, inżyn. kolei Kar. Ludw.
Schmidt Józef, urzędnik rach. Wydz. kraj.
Schneider Józef, prywatysta.
Schneider Adam, słuchacz praw.
Schneider Dezyderyusz, aptekarz.
Schreyer Karolina, nauczycielka języka francuskiego.
Schubuth Gustaw, pomocnik handlowy.
Schulz Juliusz, c. k. kapitan.
Schummer Isaak H., właściciel dóbr.

Schuster Juliusz, dyrektor tramwaju lwowskiego.
Schwarz Hugo, słuchacz praw.
Dr. Schweizer Karol, adwokat krajowy.
Sedlaczek Wiktor, towarzysz drukarski.
Setti Karol, przełożony oddziału techniczn. Namiestn.
Seyfrid Kamil, słuchacz praw.
Dr. Sielski Feliks, lekarz.
Dr. Ks. Siemieński Jan, literat.
Siennicki Antoni, akademik.
Silberstein Adolf, optyk.
Simon Fryderyk, pomocnik handlowy.
Dr. Skałkowski Tadeusz, poseł na Sejm kraj., adw. kraj.
Skałkowski Władysław, koncep. c. k. Namiestnictwa.
Dr. Skowroński Zygmunt, adwokat kraj.
Skrowaczewski Kazimierz, słuchacz praw.
Skuciński Jan, słuchacz weterynaryi.
Skupniewicz Józef, profesor gimnaz.
Skwarczyński Karol, prof. szkoły realnej.
Skwarczyński Władysław, urzędnik techn. Namiestnictwa.
Sławuszewski Zygmunt, urzędnik gal. Kasy oszczędn.
Słojowski Józef, subjekt handlowy.
Słoniński Władysław, dyrektor kolei państwowej.
Smoleński Maryan, majster blacharski.
Smolkowa Adela, obywatelka.
Smutny Jan, urz. gal. Tow. kred. ziemsk.
Dr. Smutny Karol, lekarz pułkowy.
Dr. Sokal Maksymilian, adwokat krajowy.
Sokal Henryk, właściciel kantoru.
Sokal Zygmunt, słuchacz politechniki.
Sokołowski Antoni, profesor szkoły realnej.
Solecki Albin, kupiec.
Dr. Sołowij Tadeusz, adwokat krajowy.
Sołtys Tadeusz, koncypient Magistratu.
Dr. Sopotnicki Julian, adjunkt sądowy w Złoczowie.
Dr. Stachiewicz Teofil, lekarz.
Stachurski Floryan, dyetaryusz Dyr. poczt i telegr.
Stadtmüller Ludwik, właśc. realności, restaurator.
Stahl Leonard, konc. Prok skarbu.
Stanek Frańciszek, właściciel dóbr Wiszenka.
Stanisławski Karol, nauczyciel.
Starak Jan, c. k radca cesarski
Dr. Starczewski Stanisław, kandyd. adwok.
Starzecki Frańciszek, introligator.
Dr. Steczkowski Jan, kandydat adwokatury.

Stefko Mieczysław, słuchacz praw.
Steifer Maryan, inżyn. kolei Karola Ludw.
Steingraber Robert, inżyn. kolei Karola Ludw.
Stroiński Frańciszek, typograf.
Stromenger Jan, kupiec.
Strommwasser Salomon, słuchacz praw.
Strzelbicki Sylwery, inżyn. kolei Kar. Ludw.
Strzelecki Kazimierz, słuchacz filozofii.
Strzyżowski Józef, urzędnik Wydz. kraj.
Stupnicka Paulina.
Sulimierski Zygmunt, urz. kolei Kar. Ludw.
Supiński Józef, urzędnik gal Kasy oszcz.
Süsserman Maksymilian, obywatel.
Sydor Wilhelm, kupiec.
Syniewski Wiktor, słuchacz politechniki.
Syroczyński Leon, inżyn. górniczy Wydz kraj.
Szeremeta Józef, oficyał Magistratu.
Szmitt Stanisław, dyet. Wydz. kraj.
Szulakiewicz Zygmunt, urzędnik gal. Kasy oszczędn.
Szygowski Aleksander, adjunkt urzędu podatk.
Szymonowicz Maryan, asystent rachunk. Namiestnictwa
Szyjkowski Władysław, właśc. drukarni „Gaz Narod.".
Śliwiński Jan, właśc. fabryki organów.
Świechło Władysław, profes. Semin. naucz.
Świątkiewicz Mieczysław, słuchacz agronomii.
Świtalski Erazm, kontrolor pocztowy.

Dr. Tabaczyński Stanisław, adwok. kraj.
Talko Kazimierz, słuchacz politechniki.
Tannenbaum Wilhelm, restaurator.
Targoński Feliks, urz. firmy Clayton & Schuttleworth.
Targoński Paulin, urz. firmy Clayton & Schuttleworth.
Terenkoczy Władysław, właśc. realności.
Dr. Till Ernest, prof. uniwers., adwok. kraj.
Titz Tytus, koncepista c. k. Dyrekcyi skarbu.
Tobias Dawid, farmaceuta
Todschindler Albin, zarządca drukarni związkowej.
Topolnicki Juliusz, słuchacz praw.
Torosiewicz Edward, prywatysta.
Töpfer Karol, komisarz kraj. Dyr. skarbu.
Töpfer Michał, prakt. konc. kraj. Dyr. skarbu.
Tranda Edward, adjunkt rach. Wydziału kraj.
Tretter Stefan, słuchacz politechniki.

Trzcieniecki Stanisław, oficyał c. k. głównej kasy kraj.
Tyblewicz Wiktor, nauczyciel gimnastyki.

Uhle Karol, słuchacz praw.
Ujejski Apolinary, kandyd. adwok.
Urban Konstanty Jan, pomocnik handlowy.
Usiekniewicz Kazimierz, kierownik „Sokoła“ w Wadowicach.

Dr. Viebig Henryk Edward, doktor filozofii.
Dr. Vogel Aleksander, współredaktor „Dzien. polsk.“
Voss Konrad, dyrektor Zakładu gazowego.

Walcher Ryszard, starszy kontrolor telegrafu.
Walewski Stanisław, prywatysta.
Walichiewicz Michał, właśc. realności, rymarz.
Wallek Alojzy, urzęd. gal. Tow. kredyt. ziem.
Walsleben Teodor, tapicer.
Wannenmacher Ludwik, urzędnik krak. Tow. wzaj. ubez.
Warzynicki Frańciszek, nauczyciel.
Wasylkiewicz Eugeniusz, inżyn. kol. Kar. Ludw.
Ważny Jan, kupiec.
Wczelak Józef, właśc. fabryki stolarskiej.
Wczelak Frańciszek, właśc. fabryki stolarskiej.
Weigle Adam, prywatysta.
Weintraub Isaak, słuchacz politechniki.
Wessely Gustaw, urzędnik Banku austro-węg.
Wex Adolf, starszy inżyn. kolei państw.
Wiesiołowski Teofil, właściciel realności.
Wiewiórski Jan, aptekarz.
Wicherek Szczepan, właściciel realności.
Dr. Wiktor Jan, lekarz miejski.
Wilczek Ludwik, właśc. Zakładu fryzyerskiego.
Wilkosz August, urz. rach. wyższego Sądu kraj.
Winiarz Jan, prokurz. gal. Banku hipot. w Tarnopolu.
Wirski Marceli, oficyał głównej kasy kraj.
Witkowski Władysław, inżyn. kolei Kar. Ludwika.
Włoszyński Edmund, przemysłowiec
Włoszyński Ferdynand, urz. Magistratu lwow.
Wojcicki Stanisław, inż. Namiestnictwa.
Dr. Wojciechowski Tadeusz, prof. uniwersytetu.
Wojciechowski Stanisław, kupiec.
Wojciechowski Zygmunt, rytownik.
Wojtyński Stanisław, majster blacharski.
Woliński Mikołaj, ogrodnik.

Wolisch Zygmunt, subjekt handlowy.
Wolski Frańciszek, notaryusz.
Wolski Wacław, inżynier-mechanik.
Womela Adam, sekretarz Dyr. poczt.
Wonsch Karol, słuchacz praw, urzędn. telegrafu.
Wojczyński Roman, kupiec.
Wojowski Kazimierz, praktykant koncept. Magistratu.
Wyderka Paweł, retoucher.
Wysocki Józef, inżyn. kolei Kar. Ludw.
Wysocki Frańciszek, artysta dramatyczny.

Zagórski Frańciszek, przedsiębiorca-inżynier.
Zacharjewicz Julian, profesor Politechniki.
Zacharyasiewicz Walery, właściciel kantoru.
Zajączkowski Liberat, redaktor „Szczutka".
Zajączkowski Władysław, profesor Politechniki
Zawadzki Zygmunt, inżyn. kolei Karola Ludw.
Zdobnicki Stanisław, inżyn. kolei Karola Ludw.
Zeńczak Władysław, koncep. Wydziału kraj.
Zeńczuk Wincenty, urzędnik gal. Kasy oszczędności.
Zielonka Ludwik, sekretarz Kółek rolniczych.
Ziembicki Gwalbert, przedsiębiorca budowy kolei.
Zienkiewicz Kazimierz, właściciel realności, urz. Magistr.
Zienkowicz Bolesław, pomocnik handlowy.
Zima Franciszek, dyrektor gal. Kasy oszczędn.
Zimmer Józef, cukiernik.
Zimmermann Artur, urzędnik rach. Wydz. kraj
Zontak Władysław, kustosz Muzeum im. Dieduszyckich.
Dr. Źródłowski Ferdynand, profesor Uniwersytetu.

Żaak Henryk, naucz. szkoły przemysłowej.
Żelechowski Jerzy, właściciel central. Bióra ogłoszeń.
Żmudziński Frańciszek, urzęd. Kasy oszczędn.
Dr. Żuliński Józef, profesor seminaryum naucz. żeńsk.

W roku 1890 przystąpili do Towarzystwa następujący członkowie:

w Styczniu:

Buberowa Anna, żona urzędnika prywatnego.
Dr. Ehrlich Dawid, lekarz.
Feder Maurycy, urzędnik pocztowy.
Herzer Maurycy, koncepista Dyr. skarbu.

Dr. Jendl Teodor, lekarz.
Jütes Zofia, żona kupca.
Knapowa Marya, obywatelka.
Komar Edmund, obywatel.
Kostrzewski Romuald, urzędnik Magistratu.
Lang Erazm, adjunkt budownictwa c. k. poczt i telegr.
Lebenstein Kazimierz, urzędnik Zakładu dla handlu i przem.
Müller Władysław, słuchacz praw.
Nagel Bernard, inżyn. kolei Karola Ludw.
Osiadacz Wiktor, urzędnik gal. Kasy oszczędn.
Szczyrkowski Gejza, nauczyciel ludowy.
Wenzek Julian, urzędnik krak Tow. wzaj. ubezp.
Zabrzewski Kurzeja Roman, farmaceuta.
Zach Jakób, słuchacz praw.

W Lutym:

Abranowicz Józef, właściciel dóbr Wróblik królewski.
Bodnar Jan, kupiec.
Ettinger Eliasz, kupiec.
Götzlik Jakób, nadzorca konserwacyi dróg kolei Karola Ludw.
Hapanowicz Jan, inżynier kolei Karola Ludw.
Hermatnik Erazm, budowniczy miejski.
Huber Maksymilian, słuchacz politechniki.
Kotkowski Józef, inżynier w Buczaczu.
Kudelski Tomasz, architekt.
Dr. Kulczycki Włodzimierz, filozof, weterynarz.
Lögler Antoni, inżynier kolei państw.
Müller Ignacy Karol, konces. budowniczy.
Południewski Antoni, oficyał rachunk. Namiestnictwa.
Przorn Zygmunt, budowniczy.
Reizes Natan, właściciel realności.
Dr. Roth Maurycy, adwokat krajowy.
Skrzyński Witołd, prywatysta.
Sozański Michał Adam, asystent politechniki.